

## La tribuna

## Un moment difícil i complex

Pensar en la gent, no aprofitar-se de la gent

JAUME

Bartumeu



El cap de setmana passat Progressistes-SDP vam elegir, en una assemblea extraordinària, la Comissió Política Nacional encarregada d'orientar la nostra acció política els propers tres anys.

Després d'una clara desfeta electoral els progressistes vam decidir el dia 11 de maig assumir els mals resultats i relançar el projecte polític de centre esquerra progressista.

Sabem prou bé que amb aquesta decisió hem disgustat a gent, en els partits subvencionats per anar contra DA i en una part dels patrocinadors de DA, que tenen com a comú denominador l'animadversió contra Progressistes-SDP. No ens poden veure ni en pintura. Per això havien llençat als quatre vents que desapareixeríem de l'escena política.

Però s'han quedat amb un pam de nas –l'efecte Pinotxo– perquè no hem posat un punt final. Comencem una nova etapa.

Ho fem per respecte als 1.044 electores i electors que van votar la nostra candidatura nacional i als 1.280 ciutadanes i ciutadans que van votar les nostres candidatures territorials d'Encamp, Ordino, Andorra la Vella i Escaldes-Engordany.

Ho fem, també, escoltant els nostres joves que es van negar a baixar els braços i van insistir que ens havíem de posar a treballar per explicar i convèncer que convé un altre horitzó en la política andorrana.

El pensador **Max Weber** va deixar escrita, a la seva obra *El savi i la política*, una bonica fórmula que ens ha inspirat: «És ben exacte el dir, i tota l'experiència històrica ho confirma, que mai hom no hauria pogut aconseguir el possible si al món hom no s'hagués esmerçat sempre i sense defallir a encarar l'impossible».

Estem, ho sabem, en un moment difícil i complex. I hi ha dues ma-



SERGI PÉREZ

neres de gestionar la complexitat. Esperant que el cel s'aclareixi o llegint la tempesta sense por dels llamps i trons.

Nosaltres hem optat per la segona opció. Coneixem prou bé les dificultats que tenim al davant però considerem indispensable mantenir la perseverança.

Som gent a la qual no li cauen els anells a l'hora de picar pedra.

La nova executiva ho reflecteix prou bé. S'hi ha incorporat joves preparats i disposats a assegurar el relleu generacional i reforçar el moviment progressista.

Perquè el 7 d'abril ha tingut un resultat paradoxal: la campanya dels que deien estar d'acord per fer fora DA del Govern ha portat a una majoria reforçada de 17 consellers que manté tot el poder en mans de DA.

Un resultat que es deriva en bona part del fet que portem un temps

**Hi ha un espai polític, el de centre esquerra progressista, que necessita un projecte. Un espai que toqui de peus a terra i conegui la història del país**

que la política es construeix sobre fets incerts i afirmacions falses.

En política hi ha dues maneres de mentir: ocultant informació i falsejant-la.

Tanmateix la fórmula més perillosa és quan un s'acaba creient la seva pròpia mentida i creant una realitat paral·lela. Perquè podem tenir opinions ben diferents dels fets, però els fets només són uns.

S'ha vist prou clar amb el retorn dels liberals a la casa del pare, després d'haver-li dit el nom del porc.

Així el resultat electoral ha deixat a la vista l'absència d'una perspectiva d'alternativa progressista que pugui federar els enfadaments

i les aspiracions a l'entorn d'un projecte polític de clara transformació de la societat andorrana.

En la composició actual del Consell General no es veu, no la sé veure, la capacitat ni, en particular, la voluntat d'avançar cap a un terreny que permeti atalaiar una solució.

Per això diem que hi ha un espai polític, el del centre esquerra progressista, que necessita projecte i portaveus. Un espai que toqui de peus a terra i que conegui la història del país al qual vol servir. I que vulgui pensar en la gent, no aprofitar-se de la gent.

Perquè hi ha molta gent que tot i trobar-ho difícil d'entendre es va

creure el missatge enganyós de l'aliança socioliberal i va trigar ben poc a trobar-se ensarronada i decebuda. I ara ha de pair el disgust.

Gent que no vol acceptar que continuï el retrocés social i institucional i que tampoc no pot pair aquesta distribució de càrrecs i prebendes sense solta ni volta.

Per això cal treballar per restablir la confiança en les institucions, aportar solucions per reduir desigualtats, respectar i conviure amb qui pensa diferent.

Penso que convindria tenir ben present que per representar-nos, els electes han de dominar quatre regles d'aritmètica política: sumar esforços per multiplicar la prosperitat sense restar ningú en la convivència. I no dividir-nos mai.

I de moment no sembla pas que la majoria dels 17 tingui prou ben apreses aquestes regles. **President de Progressistes-SDP**